Переписую знову чомусь
куці ролі забутої драми,
і повірить, як завше, боюсь
в те, чого і не буде між нами,
в те, чого на землі не бува…

Та на землю до мене зійдеш ти,
щоб забув я жорстокі слова,
їх нічні, поголовні арешти.
Так виносить вода дзвонкова
з-під каміння пелюстку черешні.